

لوگوهای مبتنی بر حروف در مقایسه با دیگر سبک‌های طراحی لوگو مزایای منحصر به فردی دارند. ترکیب حروف چایی تحت عنوان اجزای بصری می‌تواند همانند قدم زنی روی طناب نازکی باشد. مخصوصاً زمانی که تمایل دارید با لوگو، کل برند خود را معرفی کنید. اگر در طراحی لوگوها حرف پایه را بسازید، به تصاویر متعارف شباهت بسیاری پیدا می‌کنند و نمی‌توانند مستقیماً با مخاطب ارتباط برقرار کنند ولی اگر هم حروف خیلی ساده باشند، بر مخاطب تأثیر بصری نخواهند گذاشت. در این بخش از مقاله به معرفی مجموعه جامعی از روش‌ها و تکنیک‌های طراحی لوگوهای دوحرفی می‌پردازیم.

خطوط عرضی صلیبی میانی: از آنجایی که خطوط متقاطع با یکی از حروف متقاطع هستند، تقاطع میانی کمی فریبده خواهد بود. با استفاده از تغییر رنگ‌ها یا با ایجاد فضاهای سفید، حروف را از هم تفکیک کنید. دوست دارید که تک‌تک حروف خوانا باشد، خطوط متقاطع را با باید به هم متصل کنید، نه اینکه آن‌ها را کاملاً به چیز متفاوتی تبدیل کنید.

حروف کوچک متقاطع: برای ایجاد خطوط پیوندی با استفاده از خطوط متقاطع حروف کوچک فرصت‌های زیادی ندارند، به خاطر اینکه فقط چند حرف استروک‌های افقی روبه پایینی دارند. با وجود این، اگر از سان سریف استفاده می‌کنید، می‌توانید سان سریف را برای ایجاد حروف متقاطع بکشید. حروف همیشه باید قدری نسبت به دیگری متمایز باشد.

حروف متقاطع در سطوح مختلف: لزومی ندارد که حروف در همان حاشیه افقی همانند دیگری مرتب شوند. جایگذاری آن‌ها در سطوح مختلف می‌تواند فرصت‌های جدیدی را برای اتصال حروف متقاطع ایجاد کند. این روش طراحی مخصوصاً نزد تیم‌های ورزشی و دانشگاه‌ها رواج و محبوبیت بسیاری دارد.

صاف‌سازی خطوط منحنی: اتصال حروف خمیده به حروف صاف و مستقیم می‌تواند خیلی سخت در دست‌آفرین باشد. برای اصلاح این قضیه، گاهی اوقات ناچار می‌شوید که خطوط منحنی را کنار بگذارید. فقط مراقب باشید که کدام حروف را صاف می‌سازید. مثلاً می‌توان هر دو انتهای بالایی و پایینی حرف C را صاف و مستقیم نمود یا به حرف دیگری متصل کرد ولی در مورد حرف G، شما تنها می‌توانید طرف انتهایی بالای این حرف را صاف کنید وگرنه با صاف کردن انتهای پایینی این حرف، شکل اصلی آن از بین می‌رود.

حذف و برش: گاهی اوقات هنگام کار با دو حرف در طراحی لوگوهای مبتنی بر حروف نباید حتماً چیزی را اضافه کرد، بلکه باید عنصری را حذف نمایید تا آن‌ها را به هم نزدیک نمایید.

حذف استروک‌ها: گاهی اوقات بهتر است که حروف را درجایی باهم ترکیب کنید که استروک یکی از آن‌ها در نقطه اتصال حذف شود. فقط بعد از حذف استروک مطمئن شوید که حروف خوانا هستند. این روش به نظر می‌رسد که روی شکل حرفی که استروک‌های باریکی دارند، بهترین تأثیر را ارائه می‌دهند. این کار روی حروف ضخیم‌تر، طراحی را عجیب جلوه می‌دهد و انکار لوگو چیزی کم دارد.

حذف قسمت‌هایی از دو حرف: در استفاده از ابزار برش (crop) نترسید و در صورت نیاز، نشان حرفی خود را جدا کنید. گاهی اوقات اگر بجای حذف یک قسمت از یک حرف، همه حروف را به یک میزان برش دهید، مخاطب به آسانی می‌تواند جاهای خالی را در تصور خود پر کند. با این کار می‌توانید حرفی که وزن بصری یکسانی ندارند را با کراپ کردن بازوها، استروک‌ها یا اتصال‌های میان حروف دست‌نویس به‌خوبی پنهان کنید و توازنی را میان آن‌ها ایجاد نمایید.

دست‌کاری فضای منفی موجود: زمانی که در حروف به مقدار زیادی از فضای سفید داخلی مانند O یا D استفاده می‌کنید، می‌توانید آن فضای سفید را به حرف دیگری تغییر شکل دهید. به‌منظور درآوردن چنین طرحی باید کمی زمان اختصاص دهید. اطمینان حاصل کنید که حرف فضای سفیدی تقریباً همان مقدار فضای سفید موجود را پر کند، در غیر این صورت حرف بیش‌از‌زمینه مرئی نخواهد بود. به‌طور مثال، عدم موفقیت در پر کردن فضای سفید مناسب در حرف O موجب می‌شود که آن را تنها مانند یک دایره مشاهده کنیم.

خط صاف: زمانی که حروف نسبت به دیگری در مکان درستی قرار نگرفته باشند، خط صافی را از میان فضای منفی آن‌ها عبور دهید و آن‌ها را به هم متصل کنید. این خط اضافی داخل حروف به مخاطب ایده واضح‌تری می‌دهد که یک حرف کی تمام می‌شود و کجا حرف دیگری شروع می‌شود.

